

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 25 ianuarie 2010 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SC "Vinj-Stil" SRL cu privire la soluționarea litigiului de muncă, pe faptul concedieri și privării ilegale de dreptul la muncă. La 11 martie 2010 Roșca Ala a înaintat cerere de asigurare a acțiunii. La 31 martie 2010 pârâtul SC "Vinj- Stil" SRL a prezentat în instanță actul de transmitere benevolă a bunurilor în contul stingerii datoriei către ÎM OMF "Microinvest" SRL și facturile de expediție seria BB nr. 871533 - 871536, toate din 11 ianuarie 2010, potrivit cărora bunurile pârâtului SC "Vinj- Stil" SRL au fost transportate de la bd. Grigore Vieru, 10 la str. Pușkin, 16, mun. Chișinău. În instanță reclamantul a argumentat că 60% din acțiunile pârâtului le deține ÎM OMF "Microinvest" SRL, care numește și administratorul întreprinderii, actul și facturile de expediție indicate anterior, fiind semnate de doi angajați ai ÎM OMF "Microinvest" SRL, deoarece administratorul de atunci al SC "Vinj-Stil" SRL, Sergiu Cojocari, deținea oficial funcția de șef al serviciului de recuperare a creanțelor la ÎM OMF "Microinvest" SRL, care sunt în conflict de interese și cointeresați ca să nu fie aplicat sechestrul pe bunurile pârâtului.

Sușține reclamantul că consideră actele emise ilegale, deoarece inițial urma să fie întocmit actul de transmitere a bunurilor și numai doar apoi să fie transportate însuși bunurile.

La 31 martie 2010 Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău a emis încheiere de aplicare a sechestrului pe bunurile pârâtului SC "Vinj-Stil" SRL.

La 05 mai 2010 ÎM OMF "Microinvest" SRL a înaintat la Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău o acțiune negatorie față de Universitatea Agrară de Stat, în care recunoaște că la 19 aprilie 2010 a scos și luat, din încăperea arendată de SC "Vinj- Stil" SRL, 10 mașini de cusut marca „JUKI” la prețul de circa 500 euro fiecare, însă, din cauza că ultimul avea restanțe la plata pentru arenda încăperii, Universitatea Agrară de Stat le-a interzis să scoată celelalte bunuri până la stingerea datoriei. Tot la 05 mai 2010 instanța a emis Titlul Executoriu nr. 2e-8217/2010 și a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile indicate în anexa la actul de transmitere benevolă din 19 ianuarie 2010 încheiat între SC "Vinj-Stil" SRL și ÎM OMF "Microinvest" SRL, cu transmiterea bunurilor reclamantului, până la devenirea irevocabilă a hotărârii.

Astfel, la 04 iunie 2010 executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe bunurile pârâtului SC "Vinj-Stil" SRL în temeiul titlurilor executorii nr. 2-2100/10 din 31 martie 2010 pe litigiul de muncă intentat de Roșca Ala către SC "Vinj-Stil" SRL și titlul executoriu nr. 2e-8217/10 din 05 mai 2010 pe acțiunea negatorie înaintată de ÎM OMF "Microinvest" SRL către Universitatea Agrară de Stat.

Toate bunurile au fost predate spre păstrare ÎM OMF "Microinvest" SRL, până la soluționarea definitivă a ambelor litigii. Totodată, ÎM OMF "Microinvest" SRL i s-a explicat obligația de a păstra bunurile, iar în caz de însușire, înstrăinare, substituie, tănuire, deteriorare, va purta răspundere în conformitate cu prevederile art. 251 CP RM.

La 04 iunie 2010, în timpul aplicării sechestrului pe bunurile pârâtului SC "Vinj-Stil" SRL, reclamantul Roșca Ana a constatat că facturile de expediție seria BB nr.

871533 - 871536, toate din 11 ianuarie 2010, prezentate de SC "Vinj-Stil" SRL în instanță la 31 martie 2010, sunt false, deoarece potrivit înscrisului din ele bunurile pârâtului SC "Vinj-Stil" SRL au fost transportate de pe bd. Grigore Vieru, 10 pe str. Pușkin, 16, mun. Chișinău, iar, la 04 iunie 2010 pe bunurile indicate în facturile de expediție ca transportate la str. Pușkin, a fost aplicat sechestru tot pe bd. Grigore Vieru, 10.

Ulterior, la cererea ÎM OMF "Microinvest" SRL, Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău a dispus încetarea procesului pe dosarul nr. 2e-8217/2010 și anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea nr. 2e-8217/10 din 05 mai 2010.

Astfel, pe bunurile debitorului SC "Vinj-Stil" SRL este aplicat sechestru în temeiul actului executoriu nr. 2- 2100/10 din 31 martie 2010 la acțiunea înaintată de către Roșca Ala împotriva SC "Vinj-Stil" SRL.

Respectiv, ÎM OMF "Microinvest" SRL ilegal deține bunurile debitorului și refuză să comunice locul aflării lor și să prezinte pentru urmărire cele 10 mașini de cusut la prețul de circa 5000 Euro, pe care le-a preluat la 19 aprilie 2010.

Prin decizia din 20 noiembrie 12 Curtea de Apel Chișinău a decis anularea ordinului emis de SC "Vinj-Stil" SRL nr. 11 din 27 martie 2009 prin care a fost eliberată Roșca Ala din funcția deținută de constructor-tehnolog, conform art. 86 alin. (1) Codul Muncii ca ilegal. S-a restabilit Roșca Ala în funcția deținută până la concediere, începând cu data de 27 martie 2009. S-a încasat de la SC "Vinj-Stil" SRL în beneficiul reclamantei Roșca Ala salariul mediu pentru absență forțată de la serviciu pentru perioada 27 martie 2009 – 20 noiembrie 2012 în sumă de 176 000 lei, reieșind din salariu mediu lunar de 4000 lei pentru 44 luni de absență forțată din serviciu, prejudiciu moral în mărime de un salariu mediu lunar în sumă de 4000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 171 lei, iar în total suma de 180 171 lei.

La 03 iunie 2013 a fost intentată procedura de executare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012.

Ulterior reclamantul a fost informat că debitorul SC "Vinj-Stil" SRL n-a executat în termen prevederile documentului executoriu și astfel la 27 iunie 2013 de către executorul judecătoresc a fost înaintată interpelare în adresa ÎM OMF "Microinvest" SRL prin care a fost solicitată informația privind locul aflării bunurilor ce aparțin debitorului SC "Vinj-Stil" SRL, asupra cărora a fost aplicat sechestru prin procesul verbal din 04 iunie 2010, pentru a le supune urmăririi.

Prin răspunsul ÎM OMF "Microinvest" SRL nr. 05/13 din 04 iulie 2013 a fost refuzată comunicarea locului aflării bunurilor, precizând că acestea sunt proprietatea ÎM OMF "Microinvest" SRL în temeiul actului de transmitere benevolă din 19 ianuarie 2010 încheiat cu debitorul SC "Vinj-Stil" SRL.

Astfel, susține reclamanta că nici până în prezent, decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012 nu este executată.

Mai mult, debitorul SC "Vinj-Stil" SRL nu dispune de alte bunuri ori surse financiare, iar în aceste condiții executarea documentului executoriu este imposibilă.

Mai invocă reclamantul că, urmare a imposibilității executării documentului executoriu și restabilirii sale în drepturi, i se cauzează suferințe psihice enorme și o stare permanentă de anxietate și insecuritate.

Pe parcursul examinării litigiului, la 15 iunie 2014 reclamanta a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând și declararea nulității actului din 19 ianuarie 2010 de transmitere benevolă a bunurilor SC „Vinj-Stil” SRL, în contul stingerii datoriei către ÎM OMF ”Microinvest” SRL și achitarea dobânzii de întârziere a executării obligației pentru perioada 24 aprilie 2013-25 iunie 2014, în sumă de 26304,96 lei, în temeiul art. 24 CE și art. 619 CC.

În motivarea cererii de concretizare a acțiunii a indicat că potrivit pct. 2 al Actului de transmitere benevolă a bunurilor în contul stingerii datoriei din 19 ianuarie 2010 ÎM OMF ”Microinvest” SRL va vinde bunurile transmise la prețurile de lichidare stabilite prin raport de evaluare, întocmit de către o companie de evaluare independentă, cu excepția cazurilor în care bunurile vor fi vândute la un preț egal sau mai mare, decât în actul de inventariere din 11 august 2009, cu ce SRL ”Vinj-Stil” este de acord. Dat fiind faptul că pe aceste bunuri este aplicat sechestrul, iar executorul judecătoresc a preîntâmpinat ÎM OMF ”Microinvest” SRL despre necesitatea asigurării integrității acestor bunuri, ultimul era obligat conform art. 122 Cod de Executare să le păstreze și să aducă la cunoștința executorului judecătoresc despre toate schimbările survenite, inclusiv despre fructele acestora (venitul primit în rezultatul folosirii utilajului în procesul de producere și predarea lui în arendă) și sumele încasate pentru satisfacerea creanțelor conform titlului executoriu nr. 2- 10071/12 din 20 noiembrie 2012 emis de Curtea de Apel Chișinău, deoarece potrivit art. 145 alin. (1) lit. b) Cod de executare, plățile ce decurg din raporturile de muncă sunt atribuite și fac parte din categoria întâi de creanță, comparativ cu creanțele SC ”Vinj- Stil” către ÎM OMF ”Microinvest”, care fac parte din categoria a treia de creanțe.

Mai mult, potrivit art. 23 alin. (2) Cod de executare în cazul când persoanele care nu sunt parte în procedura de executare nu îndeplinesc prevederile art. 63 alin. (1), art. 92, 98 și 99 ale capitolului VII secțiunea a 2-a din prezentul cod sau în cazul când aceste persoane furnizează informații eronate, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, creditorul poate pretinde încasarea de la acestea a sumei ce urma a fi încasată de la debitor, dar nu a fost încasată din vina lor, precum și reparația prejudiciilor cauzate.

Astfel, la 25 iunie 2014 a înaintat executorului judecătoresc cerere privind calcularea și încasarea dobânzii de întârziere a executării obligației, în temeiul art. 24 Cod de executare și art. 619 Cod civil pentru perioada 24 aprilie 2013-25 iunie 2014, care constituie suma de 26304,96 lei.

Cere Roșca Ala declararea nulității actului din 19 ianuarie 2010 de transmitere benevolă a bunurilor din contul stingerii datoriei, încasarea sumei de 180 171 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 26 304, 96 lei și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 mai 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Ala a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Roșca Ala și menținută hotărîrea Judecătoreiei Râșcani, mun. Chișinău din 25 mai 2016.

La 09 ianuarie 2017 Roșca Ala, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărârilor au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nu au aplicat legea care trebuia aplicată. Astfel, nu au luat în considerație faptul că din materialele cauzei se atestă cu certitudine că SC "Vinj-Stil" a prezentat în instanța de judecată doar niște copii ale actelor enunțate, fără a prezenta și originalul lor, iar cu titlu de consecință au fost încălcate prevederile imperative indicate la art. 43 din Legea contabilității.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Roșca Ala, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Roșca Ala, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Roșca Ala, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Roșca Ala, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat